

- 12 За да гледатъ гледающе, и да не видятъ; и да чуїжть чуїще, и да не разумѣжть; да не би да ся обърнжть, и да имъ ся простятъ грѣхове-
 13 тѣ. И казува имъ: Не знаете ли тѣзи притчѣ?
 14 а какъ ще разумѣете всички-тѣ притчы? Съя-
 15 тель-тъ слово-то сѣе. А посѣяно-то край путь-тъ
 сѫ тѣзи въ които ся сѣе слово-то; но при кои-
 то, като чуїжть, тутакси идува Сатана, и отне-
 16 ма слово-то всѣяно-то въ сърдца-та имъ. По-
 добно и на камениты-тѣ мѣста посѣяно-то сѫ
 тѣзи, които, като чуїжть слово-то, тутакси съ
 17 радость го пріиматъ; Нѣматъ обаче корень въ
 себе си, но приврѣмени сѫ; послѣ като настани-
 18 съблазняватъ. И въ тѣни-тѣ посѣяно-то сѫ
 19 тѣзи, които слушатъ слово-то, И грыжи-тѣ на
 тойзи вѣкъ, и прѣльсть-та на богатство-то, и
 пожеланія-та за други работы, като навлѣзу-
 ватъ, заглушаватъ слово-то, и бесплодно быва.
 20 А на добрѣ-тѣ земѣ посѣяно-то сѫ тѣзи,
 които слушатъ слово-то, и пріиматъ, и давать
 плодъ, едно тридесетъ, и едно шестдесетъ, и
 едно сто.
 21 И казуваше имъ: За това ли ся внося свѣщъ
 да ѹж турятъ подъ шиникѣ-тѣ, или подъ одрѣ-тѣ?
 Да ли не за това, да ѹж поставятъ на свѣтил-
 22 никѣ-тѣ? Защото нѣма нѣщо тайно, което да ся
 не яви: нито е было нѣщо потаено, което да не
 23 излѣзе на явѣ. Който има уши да слуша, нека
 слуша.
 24 И казуваше имъ: Внимайте това което слу-
 шате; съ коѣкто мѣркѣ мѣригѣ, ще ви ся вѣз-
 мѣри; и вамъ които слушате ще ви бѫде при-
 25 датъкъ. Защото, който има, ще му ся даде; а
 който нѣма, и онова което има, ще му ся отнеме.
 26 И казуваше: Така е царство-то Божie, както
 27 кога человѣкъ хвърли сѣме-то въ земѣ-тѣ. И